

یُونَس

حضرت یُونَس کی اللہ تعالیٰ ناکام لبھنا

1 حضرت اُمّتی نے پتر حضرت یُونَس کی ربنا پیغام لبھا، ² ”اُس بڑے شہر نی نوہ جا! تے اُتھے اُنہاں کی خبردار کر، کیئی ان کہ اُنہاں نے غناہ بھوں زیادہ ہوئی گئی اُن“۔ ³ پرخ حضرت یُونَس ربنا حُکم من نے نی بجائیے پٹھا ترسی سآلے پاسے نیسی گئیے۔ اوس مندر نے کنارے پری افا شہر پھنچی گئیے، تے اُتھے اُنہاں کی اک بیڑی جانے واسطے تیار لبھی۔ کرایہ دیں تے تھوں بعد او اُس بیڑی نے عرشے پر ٹری گئیے، تان کہ رب نے حضور تھوں نیسی کے ترسی س ٹری جانے۔

4 پر رب س من در اپر اک تیز ہوا پہی جی، تے ایہ مے جی ا
 سخت قِس م نا طُوفان اُٹھی ا کہ بیڑی ن مے پ جُن مے نا خ ظرہ
 سی۔ 5 بیڑی نا سارا عملہ ڈری گی، تے ہر کُس مے چِخی
 چِخی ک مے اپن مے اپن مے خُدا اگ مے فریاد کی تی۔ تے
 اُنہاں بیڑی کی ہولا کرن مے واسط مے سامان س من در مے وچ
 سٹی۔ پر اس تُوں پہل مے حضرت یُون س بیڑی ن مے تھل مے
 آل مے حص مے وچ گئی مے سن، جتھ مے اولیٹی ک مے سخت
 ندر مے وچ ل غ مے گئی مے سن۔

6 فِربِ بیڑی نا کپت ان حضرت یُون س کول گی ات مے
 آخی، ”تُوں کیئی اں سُن تا وا ایں؟ اُٹھت مے اپن مے خُدا اگ مے
 الت جا کر! ہوئی سی کُن ا کہ او اَساں نا خِیال کر مے، تے اس اں
 مرن مے تُوں بچ جی جاں۔“

7 فِربِ بیڑی نا عملہ اک ڈوئی مے کی آخُن ل غا، ”اچھو، اس اں
 قُرعہ سٹاں، تان کہ پتہ ل غ مے کوٹن اِس قہر نا ذمہ دار مے۔“
 اُنہاں قُرعہ سٹی، تے حضرت یُون س نا ناں نِکلی۔ 8 اِس
 پر اُنہاں حضرت یُون س کولوں پُچھی، ”اَساں کی دَس، اَساں

نی اس مُصِیبت نا ذمہ دار کوٹا اے؟ تُوں کَمے کم کرنا ایں؟
تُوں کُتھوں آیا ایں؟ تُوں کی ہڑے مُل کَمے تُوں ایں؟ تُوں
کی ہڑیاں لوکاں وچوں ایں؟“

9 حضرت یونس جواب دتا، ’میں عبرانی قوم نالت علق
رکھنا آں۔ میں رب نی عبادت کرنا آں، جی ہڑا جنت نا خُدا
اے۔ اُس زیمی تے سمندر بٹایا۔‘¹⁰ اُنہاں کی پتہ سی کہ
حضرت یونس رب کولوں نسنٹے پئے سٹے، کیئان کہ
اُنہاں آپوں بیڑی نئے عملے کی سارا کُجھ پہلے دسیا
سی۔

اے گل سُنٹی کَمے او بہوں ڈری گئی تے اُنہاں آخی،
”تُوں کَمے کری شوڑی؟“¹¹ سمندر خَطرناک تُوں خَطرناک
ہوٹا گیا۔ اس پر اُنہاں حضرت یونس کولوں پُچھی، ”اساں
تہاڑے نالت کَمے سلوک کراں، کہ سمندر آساں واسطے
پُرس کون ہوئی جائیے؟“

12 اُنہاں جواب دِتا، ”مِکی چائی کی کے س مندرمِ وِچ سِٹی
شوڑو، تے او رُکی جاسی۔ مِکی پتہ اے کہ اے مہاڑا ای
قِصُور اے، کہ تُس اں اپر اِتنا بڑا طُوفان آیا اے۔“

13 بَ جائی مے اِس نِے، بیڑی نِے غَم لے چپو ماری ماری کے
بیڑی کی خُش کی نِے پاس مے کھڑن مے نی پُوری کوشِش
کی تی۔ پر او اِس طرح نی کری س کے، کیئی اِن کہ طُوفان
پہل مے تُوں وی زیادہ خوفناک ہونَا گی ا۔ 14 فِر اُنہاں رب
اگ مے فریاد کی تی، ”اے رب، اے نہ ہوئی مے کہ اِس بندے
نی جان نِے بَدل مے اس اں مری جاں! اِس بے غُناہ نِے قتل وِچ
اس اں کی ناں پکڑی اں! اے رب، جو کُج وی ہو، او تہاڑی
مرضی نال ہو اے! 15 فِر اُنہاں حضرت یُونس کی چائی
کے س مندرمِ وِچ سِٹی شوڑی ا۔ اِس پر س مندرمِ نا طُوفان
اِک دَم ختم ہوئی گی ا۔ 16 اے ت کی کے او رب کولوں بھوں
ڈری گئی مے۔ اُنہاں رب نِے نائیوں نی قُربانی دِتی، تے
مَن تاں منی اں۔

17 پَر رِب اِک بڑی مَچھی کی حضرت یُونس کی نِگ لِنٹے
واسطے پیہ جی۔ تے حضرت یُونس تَرے دیہاڑے تے
تَرے راتان مَچھی نے بٹہ ڈے وِچ بٹِغے رہے۔

حضرت یونس نی دُعا

2 مَچھی نے بٹہ ڈے وِچوں حضرت یونس رب اگے دُعا
کیتی - 2 اُنہاں اپنٹے مَع بُوْدِ اللّٰہ تَعَالٰی کی آخی،

”میں اپنی مصیبت وِچ رب اگے التَّجَا کیتی،
تے اُس مہاڑی دُعا قبول کیتی۔

اے رب، میں پاتال نی گہرائی وِچوں چِخی
کے فریاد کیتی،

تے تُوں مہاڑی سُنی۔

3 تُوں مِکی ڈُون گے پانٹیئے وِچ

بلکہ سمندر نے بشکار سٹی شوڑی،

تے پانٹیئے نے تیزی بہاؤ مِکی کہی ری کہندا۔

تہاڑی ساری لہراں تے مہاڑے مہاڑے اپروں
لنگی گئی ایں۔“

4میں آخیا، ”مکی تہاڑے حضور وچوں کڈی
شوڑی اگی اے،

پر میں تہاڑے مُقَدّس کھارنی طرف دوبارہ ت کساں۔

5پاڻی مہاڑے گاٹے تک پہنچی گی،

سمندر مکی چواں پاسوں کھیری کھندا،

سمندری بوٹے مہاڑے سرے نال چمٹی گئے۔

6میں پہاڑاں نی بُنیاداں تک ڈبی گی ایں،

میں پاتال نی گہرائی وچ پہنچی گی ایں،

جس نے دروازے مہاڑے پچھے بند ہوئی گئے۔

پر اے رب مہاڑے خدایا، تُوں مہاڑی جانی کی

کھڈے وچوں کڈی آندا۔

7جڈوں مہاڑی جان نکلن لگی، اے رب، مکی تُوں یاد آئی،

تے مہاڑی دعا تہاڑے مُقَدّس کھار وچ تہاڑے

حضور پہنچی۔

8 جی ہڑے لوک بی کار بُتّاں نی پوجا کرنے انٹ،

اوت ہاڑی م حبت تُوں مُنہ پھیری کہنن مے انٹ۔

9 پرم میں شُکرگزاری ن مے گیت گانٹیاں ت کی

قربانی پیش کرساں۔

جی ہڑی منت میں منی اے، اسی پورا کرساں۔

رب ہی نجات دی ن مے آلا اے۔“

10 فیر رب مچھی کی حُکم دتا، ت مے اُس حضرت یونس کی

خُش کی پر اگلی شوڑیا۔

حضرت یونس رو نی نوہ شہر جانٹا

دوئی واری فیر حضرت یونس کی رب نا اے پی غام

لبھا، 2 ”اُس بڑے شہر نی نوہ جا، ت مے اُتھ مے نی اں

لوکاں کی مہاڑا پی غام سنٹیاں، جہیڑا میں ت کی دتا“۔ 3 اِس

واری حضرت یونس رب ن مے حُکم ن مے مُطابق نی نوہ گئی مے۔

ت مے نی نوہ اتنا بڑا شہر سی کہ اِس وچوں لنگنٹ مے واسط مے

ت مے دی ہاڑے ل غنٹ مے سنٹ۔ 4 حضرت یونس پہلی پوری دی ہاڑ

شہر وچ ٹرنٹے رہے، تے فیر لوکاں کی اے پی غام دتا،
 ”چالیاں دی ہاڑیاں نے اندر اندر نی نوہ تے باہ ہوئی جاسی!“
 5 اے گل سُنٹی کے نی نوہ نے لوکاں اللہ تعالیٰ نے
 کلام پر ای مان کہہ نی آندا۔ اُنہاں ماتم کرنے واسطے روزہ
 رکھیا تے نیکیاں بڑیاں ساریاں ماتمی کپڑے لائیے۔
 6 جس ویلے اے گل نی نوہ نے بادشاہ تک پُہنچی، تے
 او اپنٹے تخت پروں اٹھیا تے شاہی لباس لہوائی کے
 ماتمی کپڑے لائیے، تے مٹی اپر بہی گی۔ 7 فیر اُس
 نی نوہ شہر وچ اے اعلان کی تا کہ، ”بادشاہ تے اُس نے
 وزیراں نی طرفوں اے حکم جاری کی تا جاٹا کہ کوئی
 انسان ناں کُجھ کھائیے تے ناں پیئیے! مال ڈنگرتے
 پیڈاں بکریاں یعنہ نی سارے جانوراں کی وی ناں کُجھ
 کھاؤ دیوتے نہ پیؤ دیو! 8 ہر کوئی ماتمی کپڑے
 لائیے، تے اللہ تعالیٰ اگے فریاد کرے۔ سارے اپنٹے
 بُرے کم چھوڑی شوڑن، تے کُسے اپر ظلم زیادتیاں
 کرن۔ 9 کے پتہ؟ ہوئی سکنٹا اللہ تعالیٰ ساڑے اپر

رحم کرے تے اپنّا قہر ناں پہی جے، تان کہہ اس اں اُس نے
عذابے کولوں بچی جاں!

¹⁰ جس ویلے اللہ تعالیٰ اُنہاں نی اے حالت تکی کہ
اُنہاں لوکاں مَن دے کم چھوڑی شوڑے، تے اُس اپنّا عذاب
روکی شوڑی جی ہڑا او نی نوہ نے لوکاں اپر پہی جنّے آلا
سی، تے اُنہاں لوکاں کی سزا ناں دتی۔

حضرت یونس نا غصہ تے اللہ کریم نا رحم

4 اِس گلے پر حضرت یونس بہوں ناخوش ہوئے، تے
غُصّے وچ ہوئی گئی۔² اُنہاں رب اگے دُعا کی تی،
”اے رب، اے اوئے گلے نی جی ہڑی میں تکی آخی سی؟ جس
ویلے میں اپنّے ہی مُلخے وچ ساں۔ اِسے وجہ توں ہی میں
ترسیں درنسنّا پیا ساں۔ مکی پتہ سی کہ تُوں بہوں
مہربان تے رحم دل خُدا ایں۔ توں بہوں کٹ غُصّہ کرنے آلا،
تے بہوں زیادہ رحم کرنے آلا ایں۔ تے عذاب پہی جنّے
توں پرہیز کرنا ایں۔³ اے رب، میں تہاڑی منت کرنا آں،

مِکِی ماری شوڑا! کِی ئان کہ ای ئی مے جئی زندگی کولوں موت
ہی چن گی اے!“

4 پر رب جواب دتا، ”تُکی کَمے حق پُہن چٹا، کہ تُوں
اتنا نراض ہوئی؟“

5 فِر حضرت یونس شہر توں باہر مشرق آل مے پاس مے جائی
بِی ٹھمے۔ اُتھمے اُنہاں آپن مے واسط مے اک چھپّے رب نایا،
ت مے اُس نی چھام مے تھل مے بہی گئی مے۔ فِر اِس گل مے نا
ان تظار کرن ل غ مے کہ ت کاں رب اِس شہر نال ک مے کرنا۔
6 فِر رب تعالیٰ اک بیہل پئی دا کیتی، ت مے اُسی بڑا
کری ک مے حضرت یونس ن مے چھپّے مے اپر پھی لائی
شوڑی، تان کہ سائی مے نال اُنہاں کی کُجھ س کون لبھمے۔
حضرت یونس اِس بیہل مے توں بہوں خوش ہوئی مے۔

7 اگل مے دیہاڑ مے صبح سویر مے اللہ تعالیٰ اک کیڑا
پیہ جیا، جس اُس بیہل مے کی ٹکی شوڑی، ت مے بیہل
س کی گئی۔ 8 جس ویل مے دیہاں چڑھی، ت مے اللہ تعالیٰ
مشرق آل مے پاسوں گرم ہوا چل لائی۔ گرمی نال حضرت یونس

کی غش پئی ل غی، تے او بھوں اوخے ہوئے۔ او مرنے نی
خواہش کرن ل غے، تے آخے، ”مہاڑے اس جی نئے توں تے
مری جان ا ہی چنگا اے!“

9 پر اللہ تعالیٰ اُس کولوں پُچھی، ”تُکی کئے حق
پہن چن ا، کہ تُوں اس بیہلے نئے سُنک نئے توں نراض
ہوئیں؟“

حضرت یونس جواب دتا، ”مکی حق ہے وے! میں اتنا
نراض اں کہ میں مرنا چاہن اں!“

10 پر رب جواب دتا، ”تُکی اس بیہلے نا اتنا خیال
اے، جس واسطے تُوں ناں تے گُجھ محنت کی تے
ناں اس کی پی دا کی تے! اے اک رات پی دا ہوئی، تے
ڈوئی رات سُنکی گئی۔ 11 مہاڑے واسطے اے ضروری نی
سی؟ کہ میں اتن مے بڑے شہر نی نوہ نا خیال کراں، جس
وچ اک لکھ تے وی ہزار کولوں زیادہ ایئے مے جے لوک اُن
جہیڑے اپن مے س جے تے کھب مے ہتھ مے وچ فرق نی کری
س کُن مے، تے اس توں علاوہ بھوں سارے جانور وی اُن!“

نور-ے-کشمیر



اللہ تعالیٰ اپنا فضل ترے امن پاک نبیاں نے ذریعے انسانیت پر ظاہر
کیتا۔ اسان نا دلی مقصد اے کہ اس پیغام کی پھیلا یا جائے۔
اسان خوشی نال عیسیٰ المسیح نے بارے وچ تسان نال گل
کرساں، یا تسان نال دُعا کرساں، یا تسان نی مدد کرساں۔



<https://m.me/noor3kashmir> WhatsApp +447726104324 <https://noorekashmir.com>